

ΠΑΡΟΔΟΣ: ΠΡΟΣΘΕΤΟ ΠΡΑΓΜΑΤΟΛΟΓΙΚΟ ΥΛΙΚΟ

[ΣΥΝΤΕΛΕΣΤΕΣ](#)

Οι **παύλες στο κείμενο**, που σηματοδοτούν την αλλαγή του προσώπου που μιλάει, υπήρχαν και στα παλαιότερα χειρόγραφα, στα οποία μας σώζεται το έργο. Ωστόσο, το μοίρασμα του λόγου ανάμεσα στα μέλη του Χορού στη διάρκεια των χορικών δεν είναι κάτι συνηθισμένο, καθώς ο Χορός λειτουργεί σαν ένα πρόσωπο και συχνά εκφράζεται σε α' ενικό (βλ. στ. 85). Πράγματι, ακόμη και σε σημεία, όπως το συγκεκριμένο, όπου υπάρχει –μια ρητορική περισσότερο- διχογνωμία ανάμεσα στα μέλη του Χορού, αυτός δεν παύει να εκφράζει την κοινή γνώμη, την κοινή λογική και την στάση της μεσότητας, του μέτρου, απέναντι σε κρίσιμα ζητήματα. Τα μέλη του δεν διαφοροποιούνται, δεν αυτονομούνται από το σύνολο.

Στα ομηρικά κείμενα ο **Παιάν** είναι ξεχωριστός θεός, θεραπευτής θεών και ανθρώπων. Στα μετα-ομηρικά κείμενα είναι πλέον προσωνύμιο του Απόλλωνα ή του θεραπευτή γιου του, του Ασκληπιού. Μετωνυμικά κατέληξε, επίσης, να σημαίνει και τον ύμνο προς τιμήν του Απόλλωνα ή οποιοδήποτε άσμα θριάμβου πριν ή μετά τη νίκη, εμβατήριο κλπ.

Αναζητήστε τη σημασία της λέξης «παιάνας» σήμερα.

Άγαλμα του Ασκληπιού. Πεντελικό μάρμαρο. Ρωμαϊκό αντίγραφο περίπου το 160 μ.Χ. από ελληνικό πρωτότυπο του 4ου αιώνα π.Χ. Από τον ναό του Ασκληπιού στην Επίδαυρο.

Εθνικό Αρχαιολογικό Μουσείο, Αθήνα. Πηγή Wikipedia.

Ο Χορός, με την αναφορά του στον **Ασκληπιό**, θεραπευτή ημίθεο γιο του Απόλλωνα, -νεκρόπια από τον κεραυνό του Δία-, τονίζει την έλλειψη κάθε ελπίδας για τη σωτηρία της Άλκηστης. Η απελπισία του, μάλιστα, τον κάνει να μιλάει για την ηρωίδα σαν να είναι ήδη νεκρή.

ΣΥΝΤΕΛΕΣΤΕΣ

ΣΥΝΤΑΚΤΗΣ: ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ ΓΡΗΓΟΡΙΑΔΟΥ

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟΣ ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ: ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ ΓΡΗΓΟΡΙΑΔΟΥ

ΤΕΧΝΙΚΟΣ ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ: ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΜΠΕΤΣΑΚΟΣ